

GRD 450

Herfst 2026

Van de voorzitter

De Golf Residentie is ons aller verantwoordelijkheid

Terwijl ik dit schrijf, eind augustus, zit ik nog in twee werelden. Ik ben net terug van bijna vier weken Canada en dan is het weer even wennen. In Ottawa, waar ik met mijn Canadese man een aantal jaren heb gewoond, heb ik familie en vrienden bezocht en met mijn zus heb ik een rondreis door Ontario gemaakt. We hebben heel veel gewandeld, veel gezien en veel buitenactiviteiten ondernomen.

Ook daar was het vaak boven de dertig graden met een hoge luchtvochtigheid, maar dan pas je je tempo aan om toch te kunnen blijven genieten. Misschien moeten we dat ook bedenken nu het gewone leven weer begint. Niet alles hoeft meteen vandaag en tijd nemen om zaken uitgebreid te bestuderen en beslissingen goed voor te bereiden is geen verloren tijd. Uiteindelijk profiteren we daar allemaal van, blijven we er gezond bij en kunnen we ons vrijwilligerswerk positief blijven doen.

Solide basis

Voordat ik ja heb gezegd tegen het voorzitterschap, heb ik me afgevraagd wat ik wil bereiken in de komende twee jaar die ik nog heb als bestuurslid. De afgelopen jaren hebben we rust gekregen in de vereniging en hebben we een solide basis gelegd om verder te gaan. De toekomst biedt zo zijn uitdagingen en daarbij moeten we niet alleen kijken naar de korte termijn, maar vooral naar de toekomstbestendigheid van onze vereniging en onze omgeving. Ik wil zoveel mogelijk mensen meenemen in de discussies over belangrijke zaken om zo een zo groot mogelijk draagvlak te krijgen voor beslissingen in de alv. Niet iedereen zal het met alle beslissingen eens zijn, maar we moeten er allemaal wel mee leven. Besturen en beslissingen nemen blijft keuzes maken, niets is zwart-wit.

Ontspannen

Om gezond te blijven bij de vele vergaderingen en besprekingen, ga ik de komende weken ook weer lekker aan de slag met beeldhouwen en harpspelen, de cursussen daarvoor volg ik al jaren. En af en toe de golfbaan op. Even pas op de plaats en ontspannen. Dat evenwicht wens ik iedereen toe.

Marianne

Bij de cover

Cover voor: (Een deel van) het team van De Vier Seizoenen
(foto Ary Kraaijeveld)

Cover achter: Uil in herfstkleuren (foto Linda Petiet)

Uw foto op de cover? Stuur uw foto -min. 2 MB - naar de redactie.

Vrijwilligersgeluk

In een recente editie van EW Magazine werd in een zes pagina's tellende bijdrage de loftrompet gestoken over zestigplussers die zo lang mogelijk actief blijven, bijvoorbeeld als vrijwilliger. Opvallend daarin de verwijzing naar de publicatie 'Naar een nieuw samen' waarin psycholoog Ap Dijksterhuis schrijft over de positieve gevolgen van vrijwilligerswerk:

'Vrijwilligers hebben meer zelfvertrouwen, zijn minder eenzaam, hebben minder kans op depressies en zijn sociaal gezonder.' Niet mis, zo'n constatering, en het CBS voegt eraan toe dat uit onderzoek blijkt dat 'vrijwilligers gemiddeld gelukkiger zijn dan mensen die geen vrijwilligerswerk doen.'

Gelet op de opkomst bij de vrijwilligersbijeenkomst van onze VvE eind augustus past de conclusie dat er buitengewoon veel gelukkigen op ons park wonen! En gelet op de vacatures in ons bestuur, zie p. 19, kunnen nóg meer medebewoners nóg gelukkiger worden ...

Arg

Baanwandeling

A.s. zondag 4 oktober kunt u meedoen aan de halfjaarlijkse baanwandeling, deze keer over de 1^e t/m 9^e hole. Omdat het niet is toegestaan een wandelingetje te maken over de baan, is dit een uitgelezen kans. U ontmoet elkaar in een gezellige sfeer en u krijgt informatie over de infrastructuur, de flora en fauna en uiteraard het golfspel. Voor mensen die slecht ter been zijn, zijn buggy's beschikbaar.

We starten zondag 4 oktober om 10.00 uur bij De 4 Seizoenen. Na de wandeling is er om 12.00 uur koffie en koek op het terras. Graag van te voren aanmelden bij Theo Ribbink: tribbink@gmail.com, 0615-10 41 41.

Inhoud

4 Petra & René

Nieuwe burens

7 Irma & Pieter

Nieuwe secretaris

10 Lianne &

Herman
Polderpioniers

15 John

De 4 Seizoenen

Rubrieken

Column Natuur & Milieu

14

De 4 Seizoenen

19

Column Andy Houtkamp

18

Lidy ontmoet ... nieuwe buren

Petra Harmelink en René de Graaf

Tekst: Lidy Thijsen
Foto's: Sterre Wolzak

Op de Golf Residentie mogen we regelmatig nieuwe bewoners verwelkomen, en dat blijft altijd bijzonder. Deze keer maken we kennis met Petra en René, beiden 58 jaar, die sinds september 2025 hun thuis hebben gevonden in Herfst 66. Tijd om te ontdekken wie zij zijn, waar ze vandaan komen en wat hen naar ons park bracht.

Petra groeide op in het Achterhoekse Lievelede, op een varkensboerderij. Op haar achttiende vertrok ze naar Nijmegen voor de tuinbouwschool. René komt oorspronkelijk uit Maassluis, aan de Nieuwe Waterweg, zijn vader was kapitein op de grote vaart. Als kleuter zag hij zijn vader soms letterlijk langs hun flat varen, een herinnering die hem altijd is bijgebleven. René was zes jaar toen zijn vader werd afgekeurd, waarna het gezin verhuisde naar Lochem, waar zijn vader bij de archeologische dienst ging werken.

Dronten

Na een periode van samenwonen in Nijmegen verhuisden beiden in 1991 naar Dronten omdat René, werkzaam bij Defensie, geplaatst werd in Wezep. Petra vond een baan bij de SNS-bank in Dronten-Zuid en werkt nu al vele jaren als agrarisch verzekeringsadviseur bij Univé. Ze houdt zich onder andere bezig met actuele thema's zoals energieopslagsystemen en stalbranden, onderwerpen waarover ze veel kennis heeft opgebouwd.

Dutchbat III

René diende elf jaar als onderofficier logistiek bij de Landmacht waarvan de laatste drie jaar bij de Luchtmobiele Brigade; met deze eenheid werd hij uitgezonden naar Bosnië, Dutchbat III, Srebrenica. Voor wie het niet direct paraat heeft: Dutchbat III was het Nederlandse VN-bataljon dat in juli 1995 aanwezig was in Srebrenica toen de enclave viel en meer dan 8.000 Bosnische moslimmannen en -jongens werden vermoord. De militairen stonden machteloos: ze hadden te weinig mensen, te weinig middelen en ze opereerden onder strenge VN-regels. Veel veteranen ontwikkelden later PTSS door de combinatie van extreme stress, morele dilemma's en het gevoel tekortgeschoten te zijn, ondanks dat zij zelf geen invloed hadden op de politieke en militaire omstandigheden. René overleefde deze periode zonder PTSS, maar de impact was groot. Niet veel later maakte hij de over-

stap naar de digitale wereld: inmiddels werkt hij al 25 jaar als cybersecurityadviseur, momenteel bij een ict-bedrijf in Drachten. Hackpogingen ziet hij dagelijks voorbijkomen, vaak uit Oostbloklanden en delen van Azië, en hij adviseert bedrijven over hoe ze zich hiertegen kunnen beschermen.

'Petra kookt graag Aziatisch'

Een levendig gezin

Marijn (21) woont nog thuis en is beroepsmilitair bij het 44^e Pantserinfanteriebataljon Johan Willem Friso in Havelte. In juli jl. is hij voor zes maanden naar Litouwen vertrokken (*Enhanced Forward Presence*), waar met CV90-pantserinfanterievoertuigen de afschrikking tegen Rusland wordt versterkt. Zijn vriendin Cato studeert facilitair management in Deventer. In huis woont ook Roos, hun zevenjarige Siamese adoptiekat. In de weekenden en vakanties schuift ook vaak zoon Dennis (27) aan. Hij woont

samen met Danique ook in Dronten, in de nieuwe wijk Zuiderweide (waar voorheen de manege stond). Hij werkt als civiel ingenieur aan waterveiligheid en is momenteel actief in de regio Maastricht. Danique werkt bij GGD IJsselland als adviseur gezondheidsbevordering, onder andere aan rookstopprogramma's voor jongeren.

Vrije tijd

Petra en René zijn allesbehalve stilzitters. Ze sporten graag: hardlopen, zwemmen, mountainbiken, yoga, spinnen en buitensport bij Zwaan. Petra kookt graag, vooral Aziatisch,

Adoptiekat Roos

iets wat nog versterkt werd na hun recente reis naar Bali. René golft inmiddels en draait als DJ René regelmatig op feesten en partijen. Daarnaast is hij al jaren secretaris van de Stichting Veteranen gemeente Dronten en betrokken bij de organisatie van de 4 Mei Herdenking op het Meerpaalplein.

Lesgeven over een beladen verleden

Voor het Nederlands Veteraneninstituut verzorgt René regelmatig gastlessen op basis- en middelbare scholen over zijn ervaringen in het uitzendgebied. Hij vertelt over Dutchbat III, over wat militairen daar meemaakten en over hoe complex en onduidelijk de situatie destijds was. Hij merkt dat veel jongeren weinig weten over deze periode uit de recente geschiedenis, maar zodra hij begint te vertellen, luisteren ze ademloos. Zijn verhalen zijn spannend, eerlijk en vooral belangrijk, omdat ze een stukje werkelijkheid laten zien dat niet in de schoolboeken staat. Het geeft leerlingen een andere kijk op vrijheid, verantwoordelijkheid en de impact van oorlog.

Ga naar www.nlveteraneninstituut.nl voor uitgebreide achtergrondverhalen over Dutchbat III.

Op Wikipedia vindt u alles over de officiële erkenning en het Draaginsigne Dutchbat III.

Thuis op de Golfresidentie

Wat maakt een plek voor hen een echt thuis? Voor Petra is dat rust en comfort. Voor René is het vooral zichzelf kunnen zijn, lekker klussen en genieten van de grote tuin. De eerste indruk van het park was meteen raak: de rust, de ruimte en de vogeltjes.

Dat ze hier terechtkwamen was eigenlijk toeval. Ze zochten een gelijkvloerse woning en in de kern van Dronten was weinig aanbod. Eerder hadden ze zelfs wat vooroordelen over het park, maar die verdwenen als sneeuw voor de zon zodra ze hier rondliepen en hun toekomstige huis, met grote tuin, zagen.

Toekomst op het park

Petra en René hopen hier een aanvullend sociaal netwerk op te bouwen. René zou graag aansluiten bij de klusclub, maar omdat deze vooral op de woensdagen opereert, is dat nog wat lastig gezien zijn fulltimebaan. Ze genieten nu al van restaurant De 4 Seizoenen, de activiteiten van Marco en willen de gezellige vrijdagmiddagborrels vaker frequenteren.

Wat ze missen van hun vorige woonplek? “Niets”, zeggen ze allebei zonder twijfel, “behalve misschien een kortere afstand tot het centrum.”

Veteranenclub Dronten

De Veteranenclub Dronten is een hechte gemeenschap van veteranen uit alle onderdelen van de Nederlandse krijgsmacht. De club bestaat uit zowel oudere als jongere veteranen, afkomstig uit uiteenlopende missies en tijdperiodes — van Nederlands-Indië en Korea tot Libanon, Bosnië, Kosovo, Irak en Afghanistan. Zowel dienstplichtigen als beroepsmilitairen maken er deel van uit.

Binnen de gemeente Dronten zet de club zich in voor verbondenheid, erkenning en zichtbaarheid van veteranen. Er worden ontmoetingen, herdenkingen en activiteiten georganiseerd die bijdragen aan onderlinge steun en waardering. Ook werkt de club samen met de gemeente om de verhalen en ervaringen van veteranen een plek te geven in de lokale samenleving.

Bron: Stichting Veteranen gemeente Dronten

Lezing over Dutchbat III

‘Terug uit Srebrenica waren we onderdeel van de wereldgeschiedenis.’

René houdt op donderdag 8 oktober in De Vier Seizoenen een lezing over Dutchbat III. Aanvang 20.00 u, inloop 19.30 u.

Graag vooraf aanmelden met een e-mail naar: lezingsrebrenica@backformore.eu.

Secretaris Vereniging van Eigenaren

Irma Friedrichs

Tekst: Lidy Tijssen

Foto's: Ary Kraaijeveld

Nadat Heidi van Spijker had aangegeven te willen stoppen als secretaris van de Vereniging van Eigenaren van ons park, ontstond er een vacature die tijdelijk werd ingevuld door een van de andere bestuursleden. De vacature bleef echter niet lang openstaan. Kort nadat Irma Friedrichs zich op de Golf Residentie had gevestigd, bood zij aan de functie van secretaris op zich te nemen.

Wanneer je met Irma Friedrichs praat, merk je meteen hoe open, warm en betrokken ze is. Ze vertelt met een glimlach over haar weg naar de Golf Residentie, haar gezin, haar werk en haar nieuwe rol binnen de VvE. Het is een verhaal dat begint in Zeewolde, maar eigenlijk al veel eerder wortels heeft.

Van Vlaardingen naar de polder

Irma (1967) is geboren en getogen in Vlaardingen. In 1996 verhuisde ze naar de polder, omdat haar toenmalige man voor zijn werk naar Nijkerk moest. Ze vertelt dat de keuze om haar kinderen in de polder te laten opgroeien een hele goede is geweest. “Het voelde meteen als een fijne plek. Ruimte, rust, veiligheid –

alles wat je je kinderen gunt.” Met veel plezier woonde ze jarenlang in Zeewolde, waar haar leven zich afspeelde tussen werk, gezin en de gemeenschap.

Na haar scheiding ontmoette ze Pieter (1967) en ze zijn in 2014 getrouwd. Vier jaar geleden kochten Irma en Pieter een nieuwbouwwoning in Zeewolde. “Ik kon er niet wennen,” vertelt ze eerlijk, “de infrastructuur liet op zich wachten, alles duurde lang, en we zaten maar in die bouwput. Het voelde niet meer als thuis.” Ze merkte ook dat Zeewolde veranderde. “Mensen werden harder. Het dorpse was eraf. Ik miste de vriendelijkheid.”

Het zoekgebied werd uitgebreid. En toen kwam de Golf Residentie in beeld.

Een onverwachte verrassing

“Het eerste huis dat we bekeken was het niet,” zegt Irma lachend, “maar de woonomgeving wel.” Ze herinnert zich nog precies hoe verrast ze was door de sfeer. “Je komt echt in een aparte woonwijk terecht. Een goed gevoel. De vriendelijkheid waarmee mensen je gedag zeggen – dat raakte me. Ik miste dat in Zeewolde. Het voelde alsof we in een community terechtkwamen.”

Ook Dronten zelf voelde meteen goed. Het centrum, de voorzieningen, de rust.

“We waren blij verrast.”

‘Vrijwilligerswerk verbindt ons’

Samen met haar man Pieter woont ze nu met veel plezier in de Herfst. Pieter werkt als zzp’er en reist als interieurstylist voor een Nederlandse meubelfabrikant door het land. Irma: “Pieter heeft een big smile sinds we hier wonen.”

Een gezin met verhalen

Irma heeft twee zoons. Haar oudste, geboren in 1995, woont in Apeldoorn en werkt als CDD-analist. Een *Customer Due Diligence*-analist is een professional die werkzaam is in de financiële sector en zich richt op het onderzoeken van klanten om risico's te beoordelen en de integriteit van (potentiële) klanten te waarborgen. Haar jongste zoon, uit 1997, heeft een verstandelijke beperking en woont in Nijkerk. “Hij werkt bij restaurant Prins Heerlijk, bij het station in Nijkerk. In de keuken én als barista. Hij is daar helemaal op zijn plek.”

Pieter heeft drie kinderen, waarvan een zes jaar geleden is overleden. Een verlies dat blijvend voelbaar is. Zijn oudste zoon heeft inmiddels drie kinderen, waardoor Pieter en Irma opa en (bonus)oma zijn – iets waarop Irma zichtbaar trots is.

Thuis op de Golf Residentie

Het wonen op de Golf Residentie bevalt hen uitstekend. “We voelen ons heel welkom. Je leert hier makkelijk mensen kennen. Je komt elkaar tegen op straat, mensen komen even langs, tonen interesse. Dat is zó waardevol.” Rust is voor hen een belangrijk onderdeel van een fijne woonomgeving. “En die hebben we hier gevonden.”

In haar vrije tijd leest Irma graag literaire thrillers, kijkt ze series zoals *Outlander* en politiedrama's en geniet ze van het uitzoeken van vakanties. “De voorpret is bijna net zo leuk als de vakantie zelf.” Ze houdt van Toscane, van Madeira – plekken waar ze tot rust komt en weer terug kan naar nul. Samen met Pieter heeft ze twee hondjes, *shih tzu's*: Binky van 11 en Charly van 2. “Ze zijn geweldig. En ik merk dat ze hier veel rustiger zijn. Binky verloor altijd veel haar, maar sinds we hier wonen niet meer.”

Bestuurlijke ervaring en betrokkenheid

Irma werkt als officemanager en leidinggevende van een secretariaatsafdeling en een receptieteam bij Bink Kinderopvang, een maatschappelijke organisatie met locaties in Hilversum, Soest,

Soesterberg en Huis ter Heide. Daarvoor werkte ze lang in commerciële functies, onder andere in de vastgoedsector.

Daarnaast heeft ze bestuurlijke ervaring opgedaan als lid van de medezeggenschapsraad bij 's Heeren Loo (landelijk organisatie voor gehandicaptenzorg en -ondersteuning), waar ze deel uitmaakte van een klankbordgroep voor ouders. Ook was ze voorzitter van de ouderraad van de woongroep van haar zoon. "Toen mijn termijn daar afliep en ik hoorde dat er een vacature was binnen de VvE hier, dacht ik: dat kan ik. Het past naadloos." Ze vindt het belangrijk om iets terug te doen voor de gemeenschap waarin ze woont. "Je kunt overall wel iets van vinden, maar als je zelf niets doet, verandert er ook niets."

De rol van secretaris

Als nieuwe secretaris van de VvE ziet Irma het als haar taak om te zorgen

'Els en ik vullen elkaar goed aan'

dat processen verlopen zoals ze moeten verlopen en dat de administratie goed wordt gearchiveerd. "Een secretaris is geen secretaresse", zegt ze met een knipoog. "Het gaat om structuur, overzicht, en het doorgeven van informatie naar verschillende disciplines." Ze werkt graag digitaal en is gewend aan nieuwe systemen. Samen met Els vormt ze een sterk duo. "We vullen elkaar goed aan."

Verbinding met bewoners

Irma is graag onder de mensen. "Je vindt me regelmatig in De Vier

Seizoenen. Op vrijdagmiddag, als ik op tijd klaar ben met mijn werk, drink ik daar graag een drankje. Ik ontmoet er mensen, schuif aan bij de stamtafel, kijk wat er op de kaart staat. Lazy Sundays zijn favoriet."

Bijdragen aan woonplezier

Irma ziet hoeveel betrokkenheid er al is binnen onze gemeenschap en waardeert dat enorm. Tegelijk hoopt ze dat ook in de toekomst nieuwe bewoners zich blijven aansluiten bij het vrijwilligerswerk, zodat we de kracht van onze gemeenschap kunnen behouden. "Vrijwilligerswerk houdt onze woonomgeving levendig en verbonden. Het is iets van ons allemaal, en ik ben trots dat ik daar zelf aan kan bijdragen."

Ze breekt graag een lans voor meewerken aan interviews in dit blad, de GRD450. "Je leert andere mensen kennen. Het verrijkt je. Je ontdekt hun drijfveren. Dat is zo waardevol."

Tot slot

Wat Irma de bewoners wil meegeven? "Kijk naar elkaar om. We zijn een *community*. Dat brengt bijna een plicht met zich mee. Saamhorigheid is de basis." En terwijl ze dat zegt, straalt ze precies die saamhorigheid uit.

Op bezoek bij Herman en Lianne Schlepers

Polderpioniers

Tekst: Lidy Thijsen

Foto's: Ary Kraaijeveld, archief fam. Schlepers

Er waait altijd nog een beetje een pioniersgeest door Dronten en bij Lianne en Herman Schlepers lijkt die nooit helemaal verdwenen. Wie hen spreekt, merkt dat het nieuwe land, de wind, de ruimte en de saamhorigheid van de beginjaren van de polder nog steeds in hun verhalen meereizen.

Jarenlang runden ze een boerderij aan de Ansjovisweg, midden in het jonge land dat nog maar net aan de zee was ontfutseld. Het was een leven van vroeg opstaan en lange dagen en van een gemeenschap waarin iedereen elkaar kende — niet omdat het moest, maar omdat

je elkaar nodig had. Nu wonen ze aan de Golfresidentie, waar het uitzicht geen akker meer is maar een groene fairway.

Echte pioniers

Herman (1957) kwam in 1966 naar Dronten. Zijn ouders waren echte

pioniers: ze kregen kavel M18 toegewezen aan de Ansjovisweg “Er was helemaal niets,” vertelt Herman, “alleen maar land. Geen bomen, geen huizen, geen beschutting. Alles moest opgebouwd worden. Dronten was een paar straten groot, Lelystad een zandplaat. Voor ons als kinde-

Ansjoisweg 22 anno juni 1966

Ansjoisweg 22 anno augustus 2026

ren waren het spannende tijden. We speelden op het grote zand-depot wat nu de Park Residentie is. De waterpartij is ontstaan doordat daar zand is weggezogen voor de opbouw van het dorp Dronten.” “Mijn moeder had vreselijke heimwee”, vervolgt hij. Het gezin kwam uit Slagharen, woonde midden in het dorp en belandde ineens in een uitgestrekte vlakte waar de wind vrij spel had. Toch overheerste al snel het gevoel van avontuur: de ruimte, de sterrenhemel die je ’s nachts kon zien omdat er nog geen lichtvervuiling bestond. “Toen we in 2013 in Australië waren, kreeg ik in de outback precies hetzelfde gevoel terug. Dat kosmische.”

Noaberschap

Herman ging naar de (voormalige) St. Gregoriusschool, die sinds 2015 ‘KBS De Toekomst’ heet. Een katholieke basisschool, in een tijd waarin verzuiling nog vanzelfsprekend was. Schoolreisjes gingen naar Harderwijk, met een rondvaartboot over het IJsselmeer waar later Zeewolde ontwikkeld zou worden. De dijk van Zuidelijk Flevoland was nog niet af. Op zondag reed het gezin vaak een rondje door de polder. De Rietweg liep door naar de Knardijk. “We keken naar het water en zagen hoe het zakte. Op een gegeven moment konden we door de blubber Zuidelijk Flevoland binnenlopen.”

In 1975 overleed Hermans vader, slechts vijftig jaar oud. Zijn moeder zette het bedrijf voort. De saamhorigheid van de buurt was hartver-

warmend. *Noaberschap*, zoals dat heet.

Bar 6-

Lianne (1959) groeide op in de Schermer, in Oterleek. Haar ouders hadden een gemengd bedrijf dat later een akkerbouwbedrijf werd. In 1977 kwam zij naar Dronten om te studeren aan de Christelijke Hogere Landbouw School Dronten, nu Aeres Hogeschool. Eerst woonde ze op de campus, later met zes andere studenten in een nieuw huis aan de Kampweg in Swifterbant. Ze ontmoette Herman in Bar 6- van de hogeschool. “Ik vond hem meteen leuk,” zegt ze lachend, “en nadat we beiden onze studie hadden afgerond, zijn we in 1983 getrouwd.” Tijdens hun huwelijk gaf ze zestien jaar les in praktische landbouwvaar-

digheden in Emmeloord: ploegen, gewasverzorging, de finesses van het vak. Toen het eigen bedrijf drukker werd, stopte ze met lesgeven. “Maar ik miste de sociale contacten,” vertelt ze. Daarom werd ze lid van de ‘Bond van Plattelandsvrouwen’, nu ‘Vrouwen van Nu’. Nog steeds is ze lid en nu werkzaam voor het provinciale bestuur. Ze waardeert de saamhorigheid van de groep, al is de jonge aanwas beperkt. “Iedereen mag nu lid worden.”

Groentetuin

De jaren negentig waren moeilijke jaren in Flevoland. De landbouw leek geen toekomst te hebben. Lianne: “Het was sappelen, gelukkig had ik een baan.” Rond 2002–2003 veranderde dat. En in rap tempo veranderde de polder van een klassiek

Schuren van Schokbeton

Kavel M 18 in 1965

akkerbouwgebied naar één grote groentetuin met een mooie mix van biologisch en conventioneel. De bodem moet in optimale conditie zijn en steeds meer klimaatbestendig. We telen nu onze gewassen anders dan vijftig jaar geleden.

In 2012 kochten Herman en Lianne een tweede boerderij aan de Palingweg 16, nadat deze buurman overleed. “Hij wilde dat het in de buurt bleef. Ook een stoppende overbuur-

man verdeelde zijn bedrijf onder drie burens. Het werd ons gegund. Dat voelt nog steeds bijzonder.”

‘Er was in 1966 niets,
alleen land’

Maatschap

Herman en Lianne hebben drie kinderen: twee zoons, van resp. 35 en 33, en een dochter van 30. De laatste werkt bij Unigarant in Hogeveen waar ze letselschades behandelt. Met beide zoons is een maatschap gevormd. Herman: “De dagelijkse leiding laat ik aan hen over. De een is verantwoordelijk voor het bio-gedeelte, de ander voor het gangbare en de samenwerking met een ander landbouwbedrijf.” Er wordt veel gevraagd van een agrarische ondernemer. “Ik doe veel administratie, maar de tsunami aan

papierwerk van de laatste jaren, daar ben ik wel klaar mee.” Hij heeft daarnaast nog een bestuursfunctie binnen de Jan Bakkergroep.

“Volgend jaar ga ik stoppen, althans dat is het voornemen. We willen weer gaan golfen. We hebben alvast een paar lessen gevolgd.”

Vrijheid

Van de Ansjovisweg verhuisden Herman en Lianne naar de Golf Residentie. Ze kozen bewust voor een bestaande woning, richtten de tuin

opnieuw in, verbouwden de keuken en plaatsten een tuinhuis. Op 1 maart 2024 kregen ze de sleutel; in augustus trokken ze erin. “We zijn nu klaar,” zegt Lianne. Hun hond Bo, een bruine labrador van veertien jaar, overleed enige maanden geleden. “Het ging ons aan het hart. Het was een gezinslid. Door hem hebben we veel mensen leren kennen.” Het wonen op de Golf Residentie bevalt uitstekend. “Het voelt alsof je op vakantie bent,” zegt Lianne, “de entree is prachtig, het parkachtige groen, de ruimte van de banen.” De nieuwe fase geeft meer vrijheid, al moet Herman die nog leren nemen. “Het mooiste moment in ons leven? De geboorte van onze kinderen en kleinkinderen.” Ze hebben drie kleinkinderen, zes, vier en twee jaar oud.

Van farming naar framing

Over de landbouw van nu zijn ze duidelijk. “Het is jammer dat we in vijftig jaar van farming naar framing zijn gegaan en van polderen naar polariseren. Net als bij voetbal kijkt iedereen over je schouder mee en vindt ergens wat van. Door vaak kleine activistische clubs wordt de discussie alleen maar moeilijker. Daardoor wordt de aandacht voor innovatie minder en verliezen we onze voorsprong. Een verkeerde ontwikkeling. Maar het is nog steeds een fantastisch beroep.”

Tot slot een paar vragen:

Wat willen jullie jonge boeren meegeven?

“Landbouw kent vele vormen. Kies een vorm die bij je past en beweeg mee met de markt. En kijk ook over de grenzen van ons land.”

Zijn er dingen die jullie vroeger nooit hadden kunnen bedenken?

“In 1970 hadden we het over beeld-telefoon. Niemand geloofde dat toen. Nu appen we de wereld rond. Dit voorjaar hebben we een robot gekocht die tussen een cultuurgewas onkruid herkent en verwijdert. Nederlandse toptechnologie, schitterend gewoon!”

Hoe heeft het boerenleven jullie gevormd? “

“Hard werken, sociale betrokkenheid.”

Waar zijn jullie het meest trots op?

“Op onze kinderen. Dat ze het familiebedrijf voortzetten in een best wel moeilijke tijd. We hebben een mooi bedrijf opgebouwd, hard gewerkt, misschien soms te hard. Maar we zijn dankbaar voor wat het ons heeft gebracht.”

Wat zouden jullie de parkbewoners mee willen geven?

“Wij hebben het park zien ontwikkelen. Het was één grote bouwput met overal graafmachines. De eerste bewoners moeten ook wel een pioniersgevoel hebben gehad.

De Golf Residentie is nu een prachtige, groene omgeving waar veel mensen zich inzetten om die leefbaar, veilig en gezellig te houden. Via de mandeligheid is het een park van ons allemaal. Uniek gewoon. Wees daar zuinig op en kijk naar elkaar om!”

Onkruidrobot

Naar aanleiding van dit artikel, waarin op meerdere manieren sprake is van pionieren, besteden we in de volgende editie(s) van GRD450 aandacht aan de geschiedenis van de Flevopolders en aan robotica in de land- en tuinbouw.

Broedvogels op de golfbaan Vogeltelling

Tekst en foto's: Hans Kramps

Groene specht [v]

Al vijf jaar brengt onze vaste vrijwilliger-vogelaar de broedvogels op en rond een groot deel van de golfbaan van de Golf Residentie Dronten in kaart. Jaarlijks worden volgens een vaste telmethode de aanwezige broedvogels geïnventariseerd.

De resultaten laten zien dat de golfbaan een gevarieerd leefgebied is voor een groot aantal vogelsoorten. In 2026 werden meer dan vijftig soorten vastgesteld. Een aantal daarvan behoort al jaren tot de vaste bewoners van het terrein. Soorten als ekster, spreeuw, merel, koolmees, pimpelmees, roodborst, houtduif, winterkoning, tjiftjaf, zwartkop, fitis en vink komen in relatief hoge aantallen voor. Zij profiteren van de combinatie van bomen, struiken, grasvelden en rustige delen van het terrein. Daarnaast komen ook minder algemene soorten voor, waaronder boomkruiper, kleine bonte specht, groene specht, putter, braamsluiper en ransuil. Rond de waterpartijen worden soorten als meerkoet, waterhoen, fuut en kleine karekiet aangetroffen. Ook roofvogels zoals havik, buizerd en sperwer maken gebruik van het gebied.

De waargenomen afwisseling aan soorten laat zien dat onze golfbaan meer is dan alleen een sportaccommodatie. De combinatie van water, bomen, struiken en open terrein biedt vogels voedsel, beschutting en broedgelegenheid. Deze variatie aan leefgebieden zorgt voor een soortenrijke vogelgemeenschap waarin zowel algemene als minder algemene soorten een

Sperwer [v]

plek vinden. Door de tellingen jaarlijks te herhalen ontstaat een waardevol inzicht in de ontwikkeling van de vogelstand op de golfbaan.

(Met dank aan onze vrijwilliger-vogelaar voor vijf jaar inzet voor het broedvogelonderzoek.)

Ontmoeten en verbinden

De Vier Seizoenen

Tekst: Lidy Thijsen
Foto's: Ary Kraaijeveld

De Vier Seizoenen is een warme ontmoetingsplek voor bewoners, golfers en iedereen die houdt van gezelligheid. In een open gesprek vertelt John Hanse, eigenaar van de bv die het horecagedeelte exploiteert, over zijn team[leden], hun drijfveren, de vele activiteiten, de toekomstplannen en de rol die De Vier Seizoenen wil spelen in onze gemeenschap. Een verhaal vol energie, gastvrijheid en toekomstlust.

V.l.n.r. Caroline, Ferdy, Chantal, John, Naomi (Marco helaas door ziekte afwezig)

Veel meer dan golf

Sinds John Hanse en Marco Vroom in 2023 de deuren openden, is De Vier Seizoenen uitgegroeid tot een grandcafé, clubhuis en buurthuis in een. Een plek waar bewoners, golfers, wandelaars en nieuwe gezichten elkaar vinden voor een goed gesprek, een gezellige activiteit of gewoon een moment van rust. Marco is op dit moment uitgevallen. De steun richting Marco heeft het team diep geraakt. Wat John ook treft, is dat bewoners persoonlijke verhalen delen over gezondheid, verhuizingen, trouwplannen - dat vertrouwen laat zien dat De Vier Seizoenen een veilige plek is waar mensen zich gezien voelen. Dat is

misschien wel het mooiste compliment dat het team kan krijgen. Juist daarom zet het zich met extra energie in om De Vier Seizoenen als

warme plek te behouden, een plek waar mensen zich welkom voelen. Van thema-avonden tot buurtborrels, van kleine verrassingen tot grote evenementen: De Vier Seizoenen wil een verbindende rol blijven spelen in ons park.

Drijfveren

Variatie en plezier in het dagelijks werk is wat De Vier Seizoenen drijft. Voor John is het mooiste aan De Vier Seizoenen de enorme variatie. Van golf tot breiende dames, van de vele feesten en partijen tot het buurthuisgevoel: geen dag is hetzelfde. De Vier Seizoenen is een plek die leeft, elke dag brengt nieuwe uitdagingen en vernieuwing.

John

Waarom dit interview nodig is

De Vier Seizoenen wordt door veel bewoners gezien als het clubhuis van de golfclub dat alleen toegankelijk zou zijn voor leden van die club, een weliswaar begrijpelijke, maar volstrekt onjuiste opvatting. Het is inderdaad het clubhuis, maar daarnaast veel meer, een plek voor iedereen: grand café, buurthuis en ontmoetingsplek voor het hele park. Het DHL-punt dat sinds mei bestaat, laat zien hoe breed de functie is en hoeveel service en gemak er wordt geboden.

Daarnaast is de rolverdeling niet altijd duidelijk. John is eigenaar van de bv en daarmee werkgever van het hele team, waaronder Marco, die als bedrijfsleider de dagelijkse leiding heeft. Omdat zij vaak samen optrekken en verschillende taken vervullen – horeca, golfuitgifte, organisatie – zien veel bewoners hen als één persoon. Daardoor lijkt het soms alsof alles bij één iemand ligt, of alsof Marco eindverantwoordelijk is, terwijl er in werkelijkheid een volledig team klaarstaat met duidelijke rollen en verantwoordelijkheden.

Juist nu Marco uit de running is,

wordt zichtbaar hoe breed het werk is en hoeveel verschillende mensen bijdragen aan een soepele gang van zaken in De Vier Seizoenen.

Denk aan de keuken, de bediening, de organisatie van activiteiten, de ontvangst van greenfee-spelers, de uitgifte van handicarts en vraagbaak voor de golfers, de administratie, de communicatie, de schoonmaak en de vele kleine dingen die ervoor zorgen dat alles elke dag soepel draait. Het is teamwork – elke dag opnieuw. En elk teamlid is een professional, dat in principe alle vragen kan beantwoorden.

Met dit interview wil John laten zien hoe De Vier Seizoenen werkt, wie waarvoor verantwoordelijk is en dat het team met veel inzet klaarstaat om bewoners en gasten van buiten het park te ontvangen. Duidelijkheid helpt om de service te verbeteren én een gezonde, duurzame werkomgeving te behouden – voor het team én voor de bewoners van het park die hier samenkomen.

Teamenergie en stille waarde

Er zijn talloze momenten die laten zien waarom dit werk zo waardevol is: de Franse avond, de aanschuif-

maaltijden, de feestjes waar bewoners elkaar ontmoeten, de kleine gebaren die grote betekenis hebben. Dat soort gebeurtenissen geven het team enorm veel energie, plezier en voldoening.

‘Variatie en plezier zijn drijfveren van het team’

Veel waarde zit in de kleine dingen die bewoners niet altijd zien: het buurthuisgevoel, de plek waar mensen kunnen biljarten, een boek ruilen, een praatje maken of terecht kunnen bij het DHL- en Vinted Go-punt, voor het afhalen van *De Drontenaar* en *Flevopost* en de gele PMD-zakken. En denk ook aan de activiteiten die door de bewoners worden georganiseerd: yoga, lezingen, handwerken, klaverjassen, bridge. Sinds kort is er ‘MeerSamenBakkie Golf’ op de dinsdagmiddag, terwijl de Take Out voor het afhalen van maaltijden alweer wat langer bestaat. Ook de condoleances en an-

V.l.n.r. Sara, Nienke, Yannick, Lieve, Dewi, Julian (Suze H., Mila en Suze S. waren niet aanwezig bij de fotoshoot)

dere bijeenkomsten dragen bij aan het gevoel dat De Vier Seizoenen een veilige, vertrouwde plek is voor bewoners.

Samen bouwen

De Vier Seizoenen wil dat bewoners ervaren dat het er óók voor hen is, los van golf. Tijdens wedstrijden, maar zeker ook daarbuiten, is het een grand café en buurthuis waar iedereen welkom is. De vrijdagmiddagborrel, de aanschuifmaaltijden en de vele activiteiten zijn bedoeld om het park te verbinden. Er komen steeds nieuwe ideeën bij: lezingen, pubquizen, thema-avonden en bijzondere diners zoals het Roald Dahldiner. De droom voor over twee jaar is een bruisende plek waar het van openings- tot sluitingstijd leeft, waar bewoners graag binnenlopen en het team met plezier werkt.

John zegt het met nadruk: “We doen het voor jullie. Juist voor jullie.”

Daarom nodigt hij bewoners uit om mee te denken over nieuwe activiteiten. Een kleine projectgroep kan helpen om ideeën te verzamelen en te kijken waar behoefte aan is. Wie wil meedenken, kan contact opnemen via john@golfhorecadronten.nl. “Samenwerking groeit door openheid: suggesties, vragen, feedback, alles is welkom. Gastvrijheid en respect creëren we samen”, zegt John.

Heldere communicatie

De Vier Seizoenen werkt binnen de afspraken die door de VvE en de

Golfclub worden gemaakt. Denk aan beslissingen over baanopeningen, code rood of andere omstandigheden. Het team neemt die beslissingen niet zelf, het voert ze slechts uit. De Vier Seizoenen, de VvE en de Golfclub zijn regelmatig met elkaar in gesprek om de samenwerking en de uitwerking daarvan te optimaliseren. Heldere communicatie helpt om misverstanden te voorkomen en de goede verstandhouding met zowel golfers als bewoners te versterken.

‘De Vier Seizoenen leeft en is voor iedereen’

Open en gastvrij

Wat John vooral wil meegeven: bij De Vier Seizoenen mag iedereen zijn wie hij of zij is. Golfers, niet-golfers, bewoners, bezoekers, iedereen is welkom, ongeacht afkomst, kleur, gender, identiteit of geaardheid, iedereen hoort erbij. Respect is de basis van onze omgang met elkaar. John benadrukt hoe trots hij is op zijn team én op de gemeenschap hier op het park:

“We zijn een community, een hele bijzondere en mooie. Het is een voorrecht om hier te wonen, te golfen of iets anders te doen.”

Hij vervolgt: “Tegelijkertijd is het belangrijk om open te blijven naar buiten. Ook anderen zijn welkom bij De Vier Seizoenen. We moeten ervoor waken dat we het niet als ons eigen bastion gaan zien. Het is geen privé-eiland, maar een plek die we samen delen.” Die open houding maakt de Vier Seizoenen sterk, gastvrij en toekomstbestendig.

Ontmoeten en verbinden

De Vier Seizoenen, het is al vaker benadrukt en kan niet vaak genoeg herhaald worden, wil een plek zijn waar iedereen zich welkom voelt, of je nu golfer bent, bewoner, wandelaar of iemand die graag even aanschuift voor een moment van gezelligheid. Het gesprek met John laat zien hoeveel energie, creativiteit en betrokkenheid er achter de schermen schuilt.

De komende tijd wil het team blijven bouwen aan een open, levendige ontmoetingsplek voor het hele park. Een plek waar je elkaar vindt, waar nieuwe ideeën ontstaan en waar je altijd even kunt binnenlopen voor een warme ontvangst. John nodigt alle bewoners uit om eens langs te komen, iets nieuws te proberen of gewoon even te genieten van de sfeer.

“Samen maken we De Vier Seizoenen tot een plek die het park verbindt.”

Thea

Andy Houtkamp

Zomer 2026

De hitte was enorm op sommige momenten en het grasveld en de plantjes in de tuin schreeuwden om water. Zelfs het zwembad klaagde over de hitte en dat het nodig vaker bijgevoeld moest worden. Het was zelden voorgekomen dat ons zwemwater flink verdampte. Ikzelf heb weinig moeite mee met die hitte, maar ik kan mij voorstellen dat met name mensen op iets hogere leeftijd er best wel moeite mee hadden.

Code groen

Opvallend genoeg was er een grote open ruimte in ons park die duidelijk minder last had van de hitte in juli en augustus: onze veelgeprezen golfbaan. De greenkeepers deden er alles aan om de baan in goede conditie te houden en dat lukte wonderwel fantastisch. Ik kan u melden dat ik regelmatig op diverse golfbanen kom, zowel in binnen- als buitenland, en dat het altijd opvallend is dat je zo weinig gele plekken en keiharde fairways ziet op onze Golf Residentie. En nee, of eigenlijk ja, ik ben bevooroordeeld, maar als er mensen bij ons komen golfen dan zijn er twee opvallende zaken waar men mij over complimenteert, namelijk dat iedereen zo vriendelijk groet als je hier rondrijdt en dat de baan er zo geweldig bij ligt. Dat laatste is toch wel een enorm compliment aan het team van greenkeepers, want alles groeit vanzelf, maar je moet wel weten wat je eraan moet doen om het zo mooi te krijgen. Leuk ook dat een ondernemersvereniging als de OVDD in Dronten besloten heeft om begin september jl. een golftoernooi te

organiseren. Ook dat is een compliment voor alles en iedereen die iets te maken heeft met de golfbaan.

Is er dan helemaal niets om over te klagen? Natuurlijk is er altijd wel iets. Naar Frankrijk en Spanje gaan mensen niet alleen om te golfen, maar ze komen er ook voor een hapje en een drankje. Er is echter nog altijd een groot verschil tussen de prijzen van de drankjes in Frankrijk en Spanje en die in ons eigen land. Er zullen vast wel steekhoudende argumenten zijn, maar het viel wel op dat zowel in Spanje als in Frankrijk de terrassen mudvol zaten en wij voor rond de 45 euro van een heerlijke lunch met wijn en koffie konden genieten. Dat is helaas niet het geval op de meeste golfbanen in Nederland. Maar goed, we hebben een prachtige baan en onderzoek heeft uitgewezen dat een verblijf op 'ons' terras, dat van De Vier Seizoenen, in ieder geval niet leidt tot een gat in de portemonnee. We laten de zomer achter ons en spreken elkaar weer richting de winter.

Colofon

GRD450 is het verenigingsblad van de Vereniging van Eigenaren Golf Residentie Dronten. Het verschijnt viermaal per jaar bij de seizoenswisseling en wordt gratis verspreid onder de leden.

12^e Jaargang, nr. 2026-03

Uitgever

VvE Golf Residentie Dronten
secretariaat@vvegolfresidentie.nl

Redactie

Ary Kraaijeveld, Lidy Thijsen en
Sterre Wolzak (fotografie)
redactie.grd450@vvegolfresidentie.nl

Medewerkers aan dit nummer

Andy Houtkamp, Hans Kramps,
Marianne van Maarschalkerweerd,
Linda Petiet, Theo Ribbink

Vormgeving

Roland Rutgers

Druk

Torendruk Nijkerk

Oplage

450 ex.

Distributie

Ingrid Kramps en vele anderen

Bestuur

Voorzitter

Marianne van Maarschalkerweerd

Secretaris

Irma Friedrichs

Penningmeester

Vacature

Dirk Klijn (extern adviseur)

Algemene zaken

Vacature

Beheer en onderhoud

Bob Raadjes

De 4 Seizoenen

Peter Overdijk

Golfzaken

Vacature

Peter Overdijk (wnd.)

Secretariaat

Els Brouwers

Rechten

De redactie behoudt zich het recht voor zonder opgave van redenen artikelen te wijzigen, in te korten of niet te plaatsen.

Buurthuis, Clubhuis & Grand Café

De Vier Seizoenen

De Vier Seizoenen zit niet stil! Hieronder, als aanvulling op het interview met John een overzicht van wat u in de nabije toekomst kunt verwachten van uw Buurthuis, Clubhuis & Grand Café. Van het DHL-punt wordt volop gebruikgemaakt en aan deze service is nu ook een Vinted Go-punt toegevoegd. Al deze activiteiten zorgen ervoor dat De Vier Seizoenen een plek is waar bewoners elkaar ontmoeten, nieuwe mensen leren kennen en zich thuis voelen.

De Vier Seizoenen organiseert een breed scala aan activiteiten die bijdragen aan de levendigheid van het park. Een greep uit het aanbod:

Aanschuifmaaltijden & buffetten;

Muziekavonden: chansons, klassiek, Jordaen;

Cultuur: literaire avonden, lezingen, Roald Dahldiner;

Feesten: Halloween, Kerst, Oud & Nieuw (disco/dance);

Buiten & gezellig: Forellen-bbq, Lazy Sunday;

Samendoen: pubquiz, MeerSamen, fietsnetwerk;

Golfevenementen & parkactiviteiten;

Ruimte voor ontmoeting:
vergaderingen, condoleances, feesten.

